

ZAKRIČAL BI IZ VSE SVOJE GLOBINE

J a n e z J u v a n

Zakričal bi iz vse svoje globine.
Zakričal v komaj rojeno jutro.
V umirajoči večer.

Moja usta so kamen.
Moj krik bi ubijal ptice.
Noč jih je skrila med svoje dlani.

Zakričal bi iz vse svoje globine.
Zakričal v poslednje daljave:
Nekdo mi bo prerezal grlo.
Med peskom bom strohnel.

GORSKO JEZERO

M i l e n a M e r l a k

Na očiščenih prsih
ziblje
jutro brez megle
ziblje
sonce za prečuto noč
ziblje
s tihimi nasmeški
vsak trenutek
bolj sinje
bolj toplo.

Ziblje...
Tesno
se pritiskajo
k njemu
ptice
žejnih peruti.
Ziblje
čudno mehko podobo
mrke gore.